

Más szempontból

VISSZHANG - LX. évfolyam, 9. szám, 2016. március 4.

Simonyi András „washingtoni anzixa” minden szempontból meggyőző. Én még ilyen alapos, rendkívül tájékozott és egyúttal jóindulatú „Amerika-képet” magyar szerzőtől eddig nem láttam. Egyrészt helyesen rámutat a helyi történelmi háromszög – végrehajtó, törvényhozó és bírói – fékek és ellensúlyok dinamikájára, másrészt idétlen kapitalizmuskritika helyett hangsúlyozza a politikai intézmények és társadalmi értékek dinamizmusát – ugyanúgy, mint a hosszabb távon gyakran konfliktusokkal terhelt, de alapjában véve kiegyezésre hajlamos és a jobb jövőben bízó, majdnem egyhangú optimizmusát. Ahelyett, hogy „szemét demokráciának” minősítené szülőföldjét, Simonyi diplomatikusan fogalmaz a honi bel- és külpolitika gondjairól, bajairól. Egyrészt elismeri Orbán Viktor politikai tehetségét, másrészt árnyaltan kritizálja a kormány sok-sok ballépését. Továbbá helyesen azonosítja mind a politikai osztályban, mind a médiában hemzseggő mindentudó, de semmit sem értő „szakértők” mondanivalójának csődjét. Ismét diplomatikusan nem szól a magyar-amerikai kapcsolatok majdnem alulmúlhatatlan szintjéről, sem arról, hogy a KUM irányítói úgy próbáltak közelebb jutni a Fehér Házhoz, hogy vásároltak egy onnan hat háztömbnyire fekvő, új nagyköveti rezidenciát bagatell 17 millió dollárért. Arról nem is szól, hogy míg a NATO szerződés 5. paragrafusa kötelezi az Egyesült Államokat, védje Pannóniát ellenségeitől, az emígy védett potyautas állam nem hajlandó a GDP két százalékát biztonsági kiadásokra fordítani. Ilyesmire csak az egyetlen komolynak vehető kelet-európai állam, nevezetesen Lengyelország képes. Várom Simonyi úr további tudósításait.

(A szerző Professor of Political Science Emeritus The University of Connecticut)